БА́ЙКА ПРО ЛИСУ́, ПЕТУХА́, КОТА́, ДА БАРАНА́.

Весёлое представле́ние с пе́нием и музыкой

Куда, куда, куда,
куда, куда?
Подайте мне его сюда!
Я ногами стопчу,
топором срублю.
Я ногами стопчу,
и топором срублю.
Куда, куда, куда,
куда, куда?
Подайте мне его сюда!
Подайте мне его
скорей сюда!
Куда, куда, куда, куда,
куда, куда, куда?
Куда?
И ножишко здеся,
и ножишко здеся,
и гужишко здеся.
И зарежем здеся,
и повесим здеся.
Куда, куда, куда,
куда, куда?
И но... и ножишко здеся,
и гу... и гужишко здеся,
и за... и зарежем здеся,
и по... и повесим здеся.

Сижу на дубу, сижу, дом стерегу,
песню пою.

Здравствуй, красное чадо, петел!
Сниди, красное чадо, на землю,
да покайся!

TARINA KETUSTA

Hirtehinen laulu- ja musiikkiesitys

Minne viet minua, mihin ihmeeseen viet?
[Talonväki]
Antakaa se tänne!
Tallon sen jalkoihini,
tallon ja taitan niskat nurin.
Tallon jalkoihini.
[Kukko]
Minne viet minua?
[Talonväki]
Antakaa se tänne!
Kirveellä kaula poikki!
[Kukko]
Mihin, mihin ihmeeseen?
[Talonväki]
Antakaa se tänne ja äkkiä!
Onko puukko terotettu?
On puukko terotettu.
Ja köysi valmiina.
Puukko terotettu ja köysi valmiina.
Kurkku poikki ja hirteen.
Kurkku poikki ja hirteen.
[Kukko]
Mihin ihmeeseen viet minua?
[Talonväki]
Puukko terotettu ja köysi valmiina.
Kurkku poikki ja hirteen.

Istun orrella, vahdin taloa,
laulan laulua.

Saapuu kettu pukeutuneena nunnaksi.
Päivää, kaunis pienokainen,
kukko laulavainen!

Я шла из дальних пустынь,
Не пила, не ела...

Поди вон, лиса!

Много нужды претерпела.
Тебя, милое чадо!
Споведать хотела.

О, мати моя, лисица!
Я не постился не молился.
Приди в инное время.
О, моё чадо, петел!

Сидишь ты на высоцем древе,
да мыслишь мысли недобрыя,
проклятыя.
Вы держите здесь по многу;
кто держит десять жён,
инный держит целых двадцать жён,
прибывает со временем до сорока!
Где сойдётесь,
тут и дерётесь о своих жёнах,
как о наложницах.
Сниди, милое чадо, на землю
и покайся
да не вогрехах умреши.

Понесла меня лиса, понесла петуха,
по крутым бережкам,по высоким горам,
в чужия земли, в далёкия страны,
за тридевять земель,
в тридцатое царство,
в тридесятое государство.
Кот да баран, хочет съесть меня лиса!
Кот да баран, хочет съесть петуха!
Кот да баран, отымите меня!

Astu alas, kaunis lapsi, alas maahan ja
kadu syntejäsi!

Häivy täältä, kettu!

Olen tullut kaukaa, erämaista, en syönyt
enkä juonut.
Olen kärsinyt puutetta monenlaista,
sinut, herttainen lapsi,
halusin saada ripittäytymään.

Voi emoseni, kettu!
En ole paastonnut, en voi katua
enkä rukoilla,
jospa tulisit toisen kerran!

Voi lapsoseni, kukko, istut kovin korkealla,
ja mielessäsi haudot syntisiä ajatuksia.
Te kukot pidätte ihan liikaa vaimoja,
kuka kymmenen, joku jopa kaksikymmentä,
ajan mittaan niitä kertyy neljäkymmentä!
Aina kun kokoonnutte,
tappelette vaimoistanne,
niistä jalkavaimoistanne.
Laskeuduhan alas, poikaseni,
ja kadu syntejäsi,
jos kuolet, et kuole syntisenä.

Kettu vei minut, vei minut kettu,
jyrkille rinteille, korkeille vuorille,
vieraille maille, kaukaisiin maihin,
kolmenkymmenen peninkulman päähän,
vieraaseen valtakuntaan,
vieraaseen maahan.
Kissa ja pässi, auttakaa,
kettu tahtoo syödä minut!
Kissa ja pässi,
auttakaa minut vapauteen!

Ешь ты, кумушка голубушка!
Не купленное у тебя,
дешёвое.
Уж не поделишь ли мясца?
Аль не ведаешь Ермак
затресчал натощак.
И тебе того не миновать!
Как лиса озорничала,
красная озорничала,
и себя величала.
У ней были да,у ней были да,
у ней были да зубки ловки да,
усё схватывала головки.

Voi sinua,
kuomaseni, kyyhkyseni!
Et ole saaliistasi rahaa maksanut!
Etkö jakaisi siitä vähäsen?
Sinunkin kohtalosi voi olla sama.
Etkö kuule,
kuinka tyhjä maha kurisee?
Sama voi käydä sinullekin.
Kylläpä kettu riehui ja isotteli,
hampaitansa louskutteli,
siipikarjan päitä tavoitteli.

Сходил кычеток со двора (со двора),
сводил кычеток за собой (за собой)
курочек – рябушечек.
Откуль взялася лисица,
откуль взялася красная,
хвост поджала,
кычетку челом отдала:
“Чаво шляешься, шатаешься?
Здесь лиса поджижает мясца.”

Poistui kukko kartanolta,
ja vanavedessänsä kirjavat kanat.
Vaan yhtäkkiä jostain siihen ilmestyi kettu,
hännän painoi koipien väliin,
ja nappasi kirjavan kanan.
”Mitäs siinä käyskentelet, hoipertelet,
ketun jahtimailla?”.

“Не ешь меня, лисынька,
не ешь меня, красная!
Не будет ли с тебя
курочек - рябушечек?”

Älä syö minua, punaturkki,
ota joku noista kanasista,
kirjavista kanasista!

“Не хочу мясца иннаго,
Хочу петушинаго!”
Взяла лиса кычета за боки,
понесла его далёко,
за пень, за колоду,
за белую берёзу …
Кычет кличет да кычет кличет...
Куры кычета не слышут.

En tahdo kanasia,
mieleni tekee kukonlihaa!
Kettu nappaa kukon kainaloonsa
ja kuljettaa kauas, kauas,
kannon taakse, pölkyn taakse,
valkoisen koivun taakse,
Kissa ja Pässi vetäytyvät kauemmaksi.
Kanat eivät kuule kukon huutoa
eikä kukaan riennä apuun.
Kukko huutaa apua,
mutta kanat eivät kuule häntä.

Сижу на дубу, сижу, дом стерегу,
песню пою.
Кукареку, петушок,
золотой гребешок,
чёсана головушка,
шёлкова бородушка,
выгляни в окошко.
Не гляжу в окошко.
Дам тебе горошку.
Не надо мне горошку.
Петух кашку кушает,
лису не слушает.
Петушок, петушок!

Istun orrella, vahdin taloa, laulan laulua.
Saapuu kettu, joka heittää hartijoiltaan
nunnan kaavun.
Kukko-kiekuu, kultaheltta,
päässä sulat suittuina,
silkkiparta, kurkistapa ikkunasta,
saat minulta herneitä!
En kurkista ikkunasta
enkä halua herneitäsi!
Saat herneitä!
En tarvitse herneitäsi!

У меня-то хоромы большие,
в каждом углу пшенички по мерочке:
ешь, сыт, не хочу!
Кукареку, петушок,
золотой гребешок,
шёлкова бородушка!
Выгляни в окошко,
дам тебе лепёшку.
Не надо мне лепёшки.
Петух не так то глуп,
Не глодать тебе мой хлуп.
Ох, ты петя, петушок,
спущайся-ка ты на низящее,
с низящего на землящее.
Я твою душу на небеса взнесу!

Minulla on iso talo ja jokaisessa nurkassa
täysi vehnälaari!
Senkun syöt!
En tahdo, olen kylläinen!
Kukko-kiekuu, kultaheltta,
päässä sulat suittuina,
silkkiparta, kurkistapa ikkunasta,
saat minulta leipää!
En tarvitse leipääsi,
ei kukko ole niin tyhmä,
että antaisi sinun ahmia reisipalat.
Kuulehan, kukkokulta,
tule alas orreltasi, alas maahan,
toimitan sielusi taivaisiin.

Не оскоромься, Лисынька!

Ei kukko ole mitään paastonajan ruokaa!

Кому скоромно,
а нам здоровье!

Kukin paastoaa tyylillään!

Понесла меня лиса,
понесла петуха,
по крутым бережкам,
по высоким горам,
в чужия земли,
в далёкия страны,
за тридевять земель,
в тридцатое царство,

Kettu vei minut, vei minut kettu,
jyrkille rinteille,
korkeille vuorille,
vieraille maille,
kaukaisiin maihin,
kolmenkymmenen peninkulman päähän,
vieraaseen valtakuntaan,
vieraaseen maahan.

в тридесятое государство.
Кот да баран,
хочет съесть меня лиса!
Кот да баран,
хочет съесть петуха!
Кот да баран,
отымите меня!

Kissa ja pässi, auttakaa minua,
kettu haluaa syödä minut.
Kissa ja pässi,
auttakaa minut vapauteen!

Ох, ты лисынька, лисица,
непорочная сестрица!
Как у нашего у батюшки
маслицем блинки поливают тебя
в гости поджидают.
Там то не по нашему пироги с кашею.

Oi kettu, armas siskoseni,
meidän isännän talossa sinua odotetaan,
voisulaa laskiaisblineille
kastikkeeksi laitetaan,
sinua kylään odotetaan.
Siellä piirakat on parempia,

Помяни, Господи, Сидора, Макара,
Третьяго Захара, трёх Матрён,
да Луку с Петром, Деда Мироеда,
Бабку Бельматку, Тюшу да Катюшу,
Бабушку Матрюшу...
Входят кот и баран.
Аккомпанируя себе на гуслях,
они поют лисе песню:
Тюк, тюк,
гусельцы, барановы струночки...
Тюк, тюк...Как струна то загула.
Тюк, тюк...Да загула, а другая
приговаривала: Тюк, тюк,
гусельцы, барановы струночки...
Тюк, тюк...

Herra, armahda Sidoria, Makaria
ja kolmatta Sakkaria,
kolme Mariaa, Luukasta ja Pietaria,
Mirojed-äijöä, Belmatka-emoa,
Dushaa ja Katjushaa,
Matrjusha-mummoa.
Plim, plim, soipi kannel, plim, plim,
soivat kanteleen kielet.
Yksi kieli plim, plim,
toinen plom, plom.
Kannel, pässin soittopeli, plim, plom.

Уж как дома ли лиса?
Уж как дома ли лиса?
Уж как дома ли лиса?
Уж как дома ли лиса Ивановна?
Тюк, тюк.
Во своём золотом гнезде,
да со своими малыми
детушками?
Тюк, тюк,
гусельцы, барановы струночки...
Тюк, тюк...
Первая-то дочь Чучелка,

Huhuu, onko kettu kotona?
Huhuu, kotona onko kettu?
Kotonako Kettu Repolainen?
Onko kultaisessa pesässänsä
pienine pentuinensa?
Onko pesässänsä pentuinensa?
Kannel, pässin soittopeli, plim, plom.
Yksi pentu Tupsuotsa,
toinen pentu Lättätupsu,
kolmas pentu Piirakkasuu,
neljäs – Nyrkkitassu.
Plim, plim, kannel,

а вторая-то Подчучелка,
третья-то Подай-пирожок,
а четвёртая Зажми-кулачок.
Тюк, тюк,
гусельцы, барановы струночки...
Тюк, тюк...
Как струна то загула.
Тюк, тюк...
Да загула, а другая
приговаривала:
Уж как дома ли лиса?
Уж как дома ли лиса?
Уж как дома ли лиса?
Уж как дома ли лиса Ивановна?

pässin soittopeli, plim, plom.
Kanteleen kielet laulaa.
Yksi kieli plim, plim,
toinen plom, plom.
Huhuu, onko kettu kotona?
Huhuu, kotona onko kettu?
Kotonako Kettu Repolainen?

Кто там песню поёт?
Да уж кто там лиску зовёт?

Kukas siellä laulelee,
kuka kutsuu kettua?

Идут звери на пятках,
несут косу на плечах,
хочут лисыньку посечи
по самыя плечи.
Ах! Вы мои глазёнки,
глазёнки, и что вы мои
милыя делали?
Мы смотрели, смотрели,
чтоб звери лиску не съели.
Ах, вы мои ножуньки,
ножуньки, и что вы мои
милыя делали?
Мы бежали, бежали,
чтоб звери лиску не порвали.
А ты, мой хвост, для ча рос?
Я по пням, по кустам,
по колодам зацеплял,
чтоб лису звери хватили,
да закамшили.

Oi, silmäni, katsokaa,
isku suoraan kaulaan.
Voi, katsokaa, mitä te olette tehneet?
Me katsoimme, katsoimme,
etteivät eläimet söisi kettua.
Te jalkaseni, jalkaseni,
mitä te hyväkkäät teitte?
Me juoksimme, juoksimme,
etteivät eläimet
raatelisi kettua kappaleiksi.
Entä sinä, häntäni,
turhaanko kasvoit?
Pusikoihin kiinni jäit,
eläimet sinut irti repivät.

Ах! Ты каналья,
так же тебя звери едят!

Sinä senkin kananlja,
syököötköt eläimet sinut.

Лисынька, лисица!
Для ча долго не жила?

Я боялась типуна, а типун-то не судья,
а судья-то ладыга.
Ладыгины дети хотят улетети,
хотят улетети.
За Иванов-город...
Они по грамотке пишут
да на лисицу дышут.
Лисынька, лисица поди по водицу
на дороге волки горох молотили.
Лискины ребята лиске то сказали
лисынька то с печи
обломала плечи
сём, сём, сём, пересьём, пересьём,
на лопатке испечём.
Мужик песню спел...
Сём, сём, сём, пересьём!
На капустник сел.
Сём, сём, сём, пересём, пересём,
пересьём, пересьём!
Съел три короба блинов,
три костра пирогов, заулок рогулек
заход калачей,
макинницу с силою,
овин киселя, по варенку щей.
Господи помилуй,
по конике Данило, на лавке Флор,
на печи приговор.
В печи калачи, как огонь горячи
про бояр печены.
Наехали бояре да собак навезли,
собаки то вздурили да лиску укусили...
Вот вам сказка!
А мне крынка масла!

Kettu, kettu –
heititkö veivisi?

Ei syylästä ole tuomariksi,
Syylää pelkäsin silti,
Ladigan lapset haluavat pesästä lentää,
Ivangorodia kaemmaksi,
haluavat lentää.
Osaavat oikeinkirjoitustakin,
Ivangorodia kauemmaksi lentää.
Kettu, kettu, niskaasi hengittävät.
Kettu, käypä hakemassa vettä.
Tiellä sudet jauhavat herneitä.
Kettulapset emollensa vikisevät:
Dum, dum, dum, di-dum,
Uuninpankolta putosit, olkapääsi viotit.
Uunilapiolla paistettiin.
Nyt on laulut laulettu,
Kolmella nuotiolla piirakoita paistettu,
blinejäkin laarillinen.
Pyörii pyörä kujalla,
rinkelit, krendelit ja
kaurakiisseliä kulhollinen,
kaurakiisseliä ja kokkipojalle kaalisoppaa.
Herrajjestas, Danilo hevosen selässä,
uunissa pullapitko,
puodissa Flor, uunin pankolla torailee.
Tulikuuma pullapitko.
Tulivat pajarit, koiransakin toivat.
Koirat kettua jymäyttivät ja purivat.
Olipa siinä meillä satu!

Suomennos Ulla Agopov